

[Niels Andersen.]

Det samme må i nogen grad gælde spørgsmålet om depoter. Er vi så langt fremme, at man i NATO-forhandlingerne ønsker, der skal oprettes depoter inden for NATO-samarbejdet i Jylland? Det er også et af de spørgsmål, der må klarlægges, forinden vi kan svare ja eller nej. Over for disse spørgsmål ønsker jeg at se ret fordomsfrit på tingene og ganske klart erkende, at vi er i et samarbejde med NATO, og at vor opgave i denne situation ganske simpelt må være at udfylde den plads, dette samarbejde nu engang kræver.

Jeg håber, de videre forhandlinger i forsvarsudvalget vil føre til enighed i folketinget i hvert fald mellem de demokratiske partier; det vil være den lykkeligste udgang.

Jeg går derefter over til de mere aktuelle politiske problemer vedrørende kornordningen og hjemmemarkedspriserne for mælk og mejeriprodukter. Det er blevet sagt over for vor stillingtagen til spørgsmålet om hjemmemarkedspriserne, at nu ville vi gå med til at gennemføre en kornordning og hjælpe det store landbrug, medens vi ikke ville gå med til gennemførelsen af faste hjemmemarkedspriser, som skulle komme det mindre landbrug til gode. Vedrørende kornordningen vil jeg gerne sige, at da denne lovgivning i første omgang blev gennemført, forelå der et valg for tinget og for regeringen, et valg, som gik ud på, at enten skulle man have denne kornordning, eller man skulle have splid mellem arbejdsparterne. Regeringen foretrak dengang en 3-årig overenskomstperiode med fred på arbejdsmarkedet, og jeg tror, dette valg var rigtigt; det var kun den omstændighed, der gjorde, at retsforbundet ønskede at medvirke til denne lovgivning, som vi i øvrigt rent principielt anser for at være forkert. Med hensyn til hjemmemarkedspriserne går man desværre noget videre. Der går landbrugs-erhvervet til lovgivningsmagten og anmoder om en særstilling, anmoder om, at lovgivningsmagten ansætter priserne på produktionen, til trods for at det er umuligt at konstatere en produktionspris, der gælder for erhvervet som helhed. Men hvad indebærer det ikke, hvilke konsekvenser kan det ikke få for andre dele af vort erhvervs-

liv, for ikke at gå videre med hensyn til lønmodtagerne og arbejdsgiverne?

Hvad det drejer sig om for landbrugs-erhvervet, må efter min opfattelse være, at erhvervet bevarer sin konkurrenceevne, og hvad har vi lært vedrørende lovgivningsmagtens indblanding på vigtige områder inden for erhvervslivet? Man kan lære meget af den rapport, som sidste år blev afgivet af direktoratet for vareforsyning vedrørende industrisektoren. Deri stod, at 40 pct. af dansk industri ville komme til at stå over for vanskeligheder med hensyn til konkurrenceevne, såfremt man tilsluttede sig et større markedsområde. Denne manglende konkurrenceevne inden for industrisektoren tør jeg hævde er skabt af den beskyttelsespolitik, der er ført, og derfor advarer jeg så kraftigt, som jeg kan, imod, at man nu vil til at gå den samme trælsomme gang inden for landbrugererhvervet, som jo hidtil har baseret sine afsætningspriser på de eksportpriser, der kunne opnås. Min stilling vedrørende hjemmemarkedspriserne er altså i virkeligheden dikteret af ønsket om, at landbrugererhvervet skal bevare sin konkurrenceevne; jeg tror, man får brug for den i den tid, der kommer, fordi dansk landbrugs fremtid efter min mening ligger i større afsætning til tredjelandsmarkeder, til oversøiske områder, som det gælder om ikke at have nogen diskriminering over for. Det håber jeg landbrugs-erhvervet vil se i øjnene; og selv om hjemmemarkedspriserne nu bliver gennemført, må landbrugerne styrke deres organisationer så stærkt, at de kan gennemføre det, de ønsker på dette område, på lige fod med andre erhverv her i landet, således at de ikke skal gå til lovgivningsmagten og bede om fastsættelse af priser.

Må jeg med hensyn til den økonomiske situation minde om, at det grundlag, der blev skabt ved trekantregeringens dannelse, klart tog sigte på og havde som erklærede mål at skaffe midler til statens forpligtelser, at skabe orden i valutakassen, at udvirke et rentefald og at skabe en større økonomisk aktivitet og øget beskæftigelse. Det var klart udtalte mål i den erklæring, som dannede grundlaget for regeringens dannelse. Jeg overlader helt trygt til landets befolkning og det høje ting at dømme om,